

J.G. Brewer

Putten, het resultaat telt

Wanneer is een green goed?

Een ervaren golfer aan het woord op de Baancommissiedag 1994.

Zijn mening over de invloed van de green op het resultaat van het spel.

Wilfred Smit begint te zeggen dat de combinatie, goede golfer met een lage handicap plus een goede baancommissaris zeer zelden voorkomt. Kortom een topgolfer heeft zelden verstand van een green, hij ziet alleen het resultaat van de vele uren inspanning op het greenoppervlak. Vervolgens velt hij zijn oordeel en meestal krijgt de green de schuld wanneer hij niet in vorm is of slecht heeft geput. Als er slecht wordt gespeeld op een green dan betekent dit meestal dat men zich slecht aanpast aan de omstandigheden en condities van het moment. Dat neemt niet weg dat de speler, vooral gehinderd door enige kennis van zaken, haarfijn uit de doeken doet waar het dit keer dan wel aan ligt ...

Snelle greens

De topgolfer waardeert snelle greens. Snelle greens selecteren meedogenloos tussen de goede en minder goede spelers. Tenslotte speelt zich op de green de helft van het aantal slagen af. Op een snelle green immers vergroten zich de verschillen tussen een goede en een slechte dosering en goede en slechte analyse van de te maken putt. Maar o wee wanneer de greens te snel zijn! Het regent drie-putts ... Dus ook weer niet goed. Het blijkt overigens dat 70% van de putts te kort zijn (zie de TV beelden ... red.) Dit te kort spelen, zorgt voor een hoog gemiddeld aantal putts per ronde. De redenen voor een te korte putt kunnen zijn:

1. De bal is niet goed geraakt.
Hij mist derhalve de juiste dosering van afstand en lijn die past bij de conditie en snelheid van de betreffende green.
2. Het vertrouwen van de speler dat hij heeft in het resultaat van de putt.
Een goed ogende green verhoogt het vertrouwen. Dit geldt vooral voor de goede speler.
3. Een minder juiste analyse van lijn en afstand. Dit is een kwestie van pure ervaringen.

Every fool can hole his second try!

Analyse en ervaring

Hier geeft de heer Smit een aantal tips hoe men een green moet lezen en niets aan

het toeval moet overlaten.

Hij oriënteert zich op de omgeving om de helling in te schatten en vormt zich al lopend een indruk van de gehele green.

De glans (maairichting) en eventueel het water van een waterhazard.

Alles wordt gebruikt om de touch en de lijn van de te maken putt te bepalen.

Eerst de lengte. De lengte moet zodanig zijn dat de bal de hole juist passeert.

Meestal wordt er teveel vanaf de zijkant naar de lijn gekeken, en niet naar de afstand. De lijn komt op de tweede plaats. De overtuiging van een perfect uit te voeren slag moet de voorbereiding van het meesterschot afsluiten.

Wanneer de green, afgezien van een helling, geen constante snelheid heeft, en wat nooit mag, hij hobbelt, dan zijn al deze voorbereidingen voor niets geweest.

De beoordeling

Wilfred Smit is lid van de (gevreese) Beoordelings Commissie van de NGF. Dit is een onafhankelijke commissie bestaande uit ervaren golfers die de banen beoordelen op hun geschiktheid voor een A of een B competitie. Bij nieuwe banen wordt tevens een oordeel gevormd of de commissies van de club al voldoende ervaring hebben om hun functies uit te voeren, en of de baan zodanig is dat er op kan worden gehandicapt (B status). Uiteraard wordt zorgvuldig gelet op de greens. De criteria voor de B status laten echter voldoende ruimte en vallen in termen als, redelijk en fair putten. Men houdt rekening met de voorgaande weersomstandigheden maar kan uiteraard niet

voorzien. Iedereen weet dat op nooit gekeurde banen van voor 1984, soms toestanden ontstaan die een B status onwaardig zijn. Ergens moet echter een grens zijn en het is aan de huidige generatie baanfunctionarissen om de met de tegenwoordige stand van techniek aangelegde voortreffelijke greens, deze te vertroetelen. Per slot is een mooie green het aangezicht van de baan.

Pinposities

Recht uit zijn hart komt een pleidooi voor een beter beleid rond de pinposities en de te merken van Nederland.

De Baancommissie is met de Wedstrijdcommissie verantwoordelijk voor de pinposities. Kortom het is iets wat de Baancommissaris permanent aangaat. Het Handicap systeem vraagt ten aanzien van de qualifying condities meer dan men wellicht realiseert. Een strikt schema zoals op GC Anderstein wordt gehanteerd, maakt een goede afwisseling van eenvoudige en moeilijke pinposities mogelijk en geeft een waardevolle bijdrage aan het tot zijn recht komen van de handicaps van de leden.

Vanuit zijn positie als NGF beoordelaar ervaart Wilfred Smit dat er veelvuldig op een baan in medal conditie (Q) wordt gezondigd door op de tees, de merken teveel naar voren te plaatsen.

Golf, een spel met de natuur

Golf is een spel met de natuur, de architect heeft in de primaire uitdaging de scheppende hand. Het is voor Wilfred Smit wat teleurstellend om te moeten concluderen, als kritische beoordelaar, dat de huidige architectuur daar nog niet het gevoel voor opbrengt wanneer hij in die rol, naar al dat nieuwe om zich heen kijkt. Het is met dat geschapen product dat de baancommissaris moet werken en waarvan de golfers schaamteloos profiteren.